

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 20 november 1997 door de Minister-President, Minister van Financiën, Internationale Betrekkingen, Gezondheid, Gezin en Bejaarden, Sport en Toerisme van de Duitstalige Gemeenschap verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de regering van de Duitstalige Gemeenschap "zur Bezuschussung von Infrastruktur in kulturellen oder personenbezogenen Angelegenheiten", heeft op 16 juni 1998 het volgende advies gegeven :

STREKKING VAN HET ONTWERP

Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit strekt tot de uitvoering van het decreet van 28 juni 1988 betreffende de toekenning van toelagen aan gemeenten of verenigingen zonder winstoogmerk die onroerende goederen voor de culturele, toeristische of sportinfrastructuur aankopen of die werken aan deze infrastructuur uitvoeren.

In hoofdstuk I van het ontwerp worden een aantal begrippen gedefinieerd.

Hoofdstuk II bepaalt de algemene voorwaarden waaraan aankopen of werken moeten voldoen om voor subsidiëring in aanmerking te komen.

Hoofdstuk III regelt de procedure voor het indienen van een aanvraag tot subsidiëring. Naar gelang van de aard van de aankoop of van de werken moeten met name een aantal stukken worden ingediend.

Hoofdstuk IV bevat bepalingen i.v.m. de subsidiëring van de uitrusting van onroerende goederen.

Hoofdstuk V regelt de gevolgen van een ontbinding van de huur- of erfpachtovereenkomst, of van een afstand van de infrastructuur.

Het ontworpen besluit is bedoeld om in de plaats te komen van het besluit van de Executieve van de Duitstalige Gemeenschap van 27 november 1991 tot subsidiëring van culturele, toeristische en sportinfrastructuur.

.../...

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

1. In het eerste lid van de aanhef zou inzonderheid naar de artikelen 1, 6 en 7 van het decreet van 28 juni 1988 verwezen kunnen worden.

2. Artikel 9 van het ontwerp regelt bepaalde aspecten van de controle op de aanwending van de toegekende subsidies. In de aanhef zou dan ook verwezen mogen worden naar artikel 56 van de wetten op de rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991.

3. In het tweede lid hoeft niet vermeld te worden dat het advies van de inspectie van financiën gunstig was.

4. Het is niet gebruikelijk de datum te vermelden waarop de Raad van State advies gegeven heeft, de gevallen bedoeld in artikel 84, eerste lid, 1° en 2°, van de wetten op de Raad van State buiten beschouwing gelaten. Die vermelding kan dus uit het vierde lid weggelaten worden.

Artikel 2

Volgens dit artikel zijn de bedragen bedoeld in het ontworpen besluit exclusief de B.T.W.

.../...

Die bepaling doet op zich geen vragen rijzen. De stellers van het ontwerp moeten er echter op gewezen worden dat uit de artikelen 3, § 1, en 4, § 1, van het decreet volgt dat het totaal bedrag dat voor een subsidie in aanmerking komt, ook de niet-recupereerbare B.T.W. moet omvatten.

Artikel 7

Het gebruik van de term "Gesamtkosten" is verwarrend, gelet op de hiervóór besproken regel van artikel 2 van het ontwerp. In de in artikel 7 genoemde bedragen is de B.T.W. immers niet inbegrepen. Het is dan ook moeilijk om van "Gesamtkosten" te gewagen.

Artikel 9

In paragraaf 3 plaatse men na het woord "Endabrechnung" een puntkomma of een punt.

Artikel 10

1. Volgens 1° moet elke aanvrager een met redenen omklede verklaring indienen met het bewijs van de sportieve, culturele, toeristische of persoonsgebonden activiteiten "in de gemeente", in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag.

.../...

Dit vereiste doet een aantal vragen rijzen, in zoverre het nageleefd moet worden door een aanvrager die een vereniging zonder winstoogmerk is. Zo is het niet duidelijk of de vereniging enkel activiteiten mag opsommen die ze zelf georganiseerd heeft. Evenmin is duidelijk of een vereniging die bijv. actief geweest is in de culturele sector, op grond van haar activiteiten terzake subsidies kan verwerven voor activiteiten in bijv. de toeristische sector.

De tekst zou in elk geval op de genoemde punten gepreciseerd moeten worden. Er zou ook gepreciseerd moeten worden dat het gaat om een opsomming van activiteiten "in de gemeente waar het betrokken onroerend goed is gelegen".

Deze opmerking geldt ook voor artikel 11, 1°, artikel 12, § 1, 1°, artikel 13, 1°, en artikel 14, 1°.

2. Volgens 4°, a, moet een aanvrager die een vereniging zonder winstoogmerk is, een verklaring op eer voorleggen, volgens welke alle ruimten voor alle organisaties, van gelijk welke ideologische strekking, toegankelijk zijn.

De Cultuurpactwet (wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt) dwingt de overheid er enkel toe alle ideologische en filosofische strekkingen te betrekken bij het cultuurbeleid, op voorwaarde dat zij de principes en de regels van de democratie aanvaarden en naleven (artikel 3, § 1). Wat het gebruik van de culturele infrastructuur

.../...

betreft, dient de overheid zich te onthouden van enigerlei vorm van discriminatie. Die verplichting geldt ook voor een organisatie die permanent beschikt over een infrastructuur van de overheid (artikelen 4 en 5).

Het is de regering niet verboden om vergelijkbare verplichtingen op te leggen, onder de vorm van een subsidiëringsvoorwaarde, aan de privaatrechtelijke verenigingen die aanspraak maken op subsidies, noch om die verplichtingen op te leggen in persoonsgebonden aangelegenheden.

De regering mag echter de vrijheid van vereniging niet in onevenredige mate beperken. Dit lijkt nochtans het geval te zijn, in zoverre de in 4°, a, bedoelde verplichting geldt voor "alle ruimten". Het toepassingsgebied zou misschien beter beperkt worden tot "alle ruimten die voor het publiek toegankelijk zijn".

De stellers van het ontwerp dienen zich bovendien af te vragen of het wel nodig is een verplichting op te leggen om ruimtes ter beschikking te stellen voor alle ideologische strekkingen. Door die verplichting wordt het moeilijk voor verenigingen met een bepaalde ideologische of filosofische strekking, om aan de ontworpen vereisten te voldoen. In het uiterste geval zou dit ertoe kunnen leiden dat nog enkel pluralistische of neutrale verenigingen een subsidie kunnen krijgen. Zoals hiervóór gezegd, is de wetgever in de Cultuurpactwet slechts zover gegaan om een verbod van discriminatie op te leggen aan organisaties die permanent beschikken over een infrastructuur van de overheid. Het toepassingsgebied van de ontworpen regeling is daarentegen niet tot dergelijke organisaties beperkt.

.../...

Als de stellers van het ontwerp de hier besproken verplichting wensen te handhaven, dienen zij in elk geval de omschrijving aan te passen van de organisaties voor wie de ruimtes toegankelijk moeten zijn. Zoals 4°, a, geformuleerd is, zouden immers ook strafbare ideologische strekkingen gebruik moeten kunnen maken van de infrastructuur (1).

Het lijkt beter om de verplichting op een algemene wijze te formuleren, bijv. als een verplichting om de (voor het publiek toegankelijke) ruimtes "zonder enige vorm van discriminatie om ideologische redenen" ter beschikking te stellen.

Artikel 19

Het tweede lid vormt op zichzelf geen toepassing van artikel 7, vierde lid, van het decreet. Wel strekt het ertoe de regering de nodige inlichtingen te verschaffen, opdat deze in staat is te oordelen over de eventuele toepassing van artikel 7, vierde lid.

De verwijzing naar artikel 7, vierde lid, zou beter weggelaten worden.

(1) Men denke bijv. aan een organisatie die bij hypothese valt onder de wetgeving tot bestrijding van de rassendiscriminatie of tot bestraffing van het revisionisme.

Artikelen 21 en 22

Volgens de gemachtigde ambtenaar is de datum van 1 mei 1997, bedoeld in artikel 21, die van de inwerking-treding van de nieuwe wetgeving op de overheidsopdrachten. Vanaf die datum gelden nieuwe bedragen voor de subsidiëring van werken.

Gelet op het ogenblik waarop de adviesaanvraag werd ingediend en, a fortiori, op het ogenblik waarop het voorliggende advies wordt gegeven, kan de datum van 1 mei 1997 niet gehandhaafd worden. Zoals artikel 21 is geredi-geerd, voorziet het immers niet in een regeling voor de aanvragen die vóór de datum van inwerkingtreding van het ontworpen besluit zijn ingediend, doch in een regeling voor de aanvragen waaromtrent op 1 mei 1997 een vaste belofte bestond.

Als ervan uitgegaan mag worden dat het de bedoeling is dat de datum van inwerkingtreding van het ontworpen besluit (artikel 22) een datum in de toekomst is, zou de eenvoudigste oplossing erin bestaan om in artikel 21 te bepalen dat de in dat artikel bedoelde overgangsregeling geldt voor alle aanvragen die vóór die datum zijn ingediend.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	W. DEROOVER,	kamervoorzitter,
	P. LEMMENS,	staatsraden,
	L. HELLIN,	
	A. ALEN,	assessoren van de
	H. COUSY,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. G. VAN HAEGENDOREN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. W. PAS, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS

W. DEROOVER